

Nefsim

– yavuzođlu · 24 Haziran 2015

Çöktü yüređime hüznün çamuru
Ömrümün mevsimi kışa dayandı
Bedenime sindi çise, yağmuru
Kederler çoğaldı döşe dayandı

Ömrümü harcadım zamanı yuttum
Hakikat' ı ittim hayali tuttum
Geçmiş'i es geçtim 'zinhar' unuttum
Biçare isyanım arşa dayandı

Her sabah tövbeyle başladım güne
Şeytan bırakmıyor çekiyor düne
Meyletmiyorsam da şöhrete ün'e
Nefsim gidip gidip başa dayandı

Kadere yükledim bütün günahı
Böyle mi sürececek namütenahi
Kurtarır mı günü tutsam cenahı
Verdiğim gayretler boşa dayandı